

מסכת פרה

פרק ו

א. המקדש ונפל הקדוש על ידו או על הצד ואחר כך נפל על השקת, פסול. נפל מן השפופרת לשקת, פסול. נטל משפופרת וכסה, או שהגיה את הדלת, הקדוש כשר, והמים פסולים. זקפה בארץ, פסול. לתוך ידו, כשר, מפני שאפשר:

ב. הנה קדוש צף על פני המים, רבי מאיר ורבי שמעון אומרים, נוטל ומקדש. וחכמים אומרים, כל שנגע במים, אין מקדשין בו. זלף את המים ונמצא קדוש מלמטן, רבי מאיר ורבי שמעון אומרים, מנגב ומקדש. וחכמים אומרים, כל שנגע במים, אין מקדשין בו:

ג. המקדש בשקת והטפי בתוכה, אף על פי שפיו צר כל שהוא, המים שבתוכו מקדשין. אם הנה ספוג, המים שבתוכו פסולים. כיצד יעשה, יזלף עד שהוא מגיע לספוג. נגע בספוג, אף על פי שהמים צפין על גביו כל שהן, פסולין:

ז. נָתַן יָדוֹ אוֹ רַגְלוֹ אוֹ עָלֵי יְרֵקוֹת כַּדֵּי שְׂיַעֲבְרוּ הַמַּיִם לְחֻבִּית,
פְּסוּלִים. עָלֵי קָנִים וְעָלֵי אֲגוּז, כְּשִׁרִים. זֶה הַכֶּלֶל, דָּבָר שֶׁהוּא מְקַבֵּל
טִמְאָה, פְּסוּל. וְדָבָר שֶׁאֵינוֹ מְקַבֵּל טִמְאָה, כְּשִׁיר:

ה. הַמִּפְנֵה אֶת הַמַּעֲזֵן לְתוֹךְ הַגֶּת, אוֹ לְתוֹךְ הַגְּבִים, פְּסוּלִים לְזָבִים
וְלִמְצָרְעִים וְלִקְדוֹשׁ בָּהֶן מִי חֲטָאת, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא נִתְמַלְאוּ בְּכֵלִי: